

KIRKETORGET

ÅSANE MENIGHETSBLAD - NR. 3 - JUNI 2021 - 79. ÅRGANG

Den blomstertid nå kommer

«Den blomstertid nå kommer / med lyst og glede stor, / den kjære,
lyse sommer / da gress og grøde gror. / Nå rører solens armer /
ved alt som før var dødt, / de blide stråler varmer / og alt på ny blir
født» (Israel Kolmodin/Norsk Salmebok nr. 841)

ÅSANE MENIGHETSKONTOR

ÅSANE KIRKE

Åsane Senter 44, 5116 ULSET - tlf.: 55 36 22 50

E-post: asane.menighet.bergen@kirken.no

Sokneprest

Arne Mulen
Mobil: 905 58 049
am453@kirken.no

Seniorprest

Rolf A. Rasmussen
Mobil: 928 69 754
rr876@kirken.no

Kapellan

Jon Zimmermann
Mobil: 480 69 210
jz925@kirken.no

Kantor

Gerd Inger Yddal
Mobil: 922 60 608
gy329@kirken.no

Organist

Lenamaria C. Gravdal
Mobil: 901 85 833
lg996@kirken.no

Kantor

Jon Stubberud
Kontor: 55 36 22 51
js587@kirken.no

Menighetspedagog

Ole Arthur Hanstveit
Mobil: 920 68 694
oh939@kirken.no

Trosopplærer

Kristine Bech-Sørensen
Mobil: 920 66 254
mb395@kirken.no

Ungdomsarbeider/Diakoni

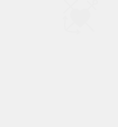
Siri Mjølshnes
Mobil: 47318456
sm767@kirken.no

Administrasjonsleder
Kjerstin Sofie Wiken
55 36 22 50 / 996 42 310
kw952@kirken.no

Menighetskonsulent
Gunn Mjelstad Steinbru
Kontor: 55 36 22 50
gs742@kirken.no

Spesialprest (vikar)
Jon Abelsæth
Mobil: 474 68 911
ja456@kirken.no

Kirketjener
Tor Vilhelm Tysseland
Mobil: 926 26 175
tt547@kirken.no

Diakon

Rita Eldholm
Kontor: 55 36 22 62
re253@kirken.no

Styrer, Stjernen åpen barneh.

Kate E. Bølstad
Mobil: 917 24 471
kb287@kirken.no

Menighetsrådsleder
Jan Sverre Stray
Mobil: 905 29 875
jan.sverre.stray@gmail.com

Vertskap

Joana Vaitke
Mobil: 968 75 991
jv694@kirken.no

Pedagogisk n. leder

Stjernen åpen barnehage
Sandra H. Bergqvist
sb943@kirken.no

Bank kontonr.: 1644.03.37914

Telefoner:

For henvendelser vedrørende dåp, vielse eller begravelse kontakt: BKF-Kirketorget
tlf.: 55 59 32 10, se mer informasjon på <http://bergen.kirken.no>
For leie av lokaler i Åsane kirke: telefon 55 36 22 50

MENIGHETSRÅDET

Leder: Jan Sverre Stray,
jan.sverre.stray@gmail.com

KIRKETORGET

Ansvarlig redaktør:
Magne Fonn Hafskor, eyecu@online.no

Redaksjonssekretær:

Tor D. Hanson, tdhans@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:

Rolf A. Rasmussen, rr876@kirken.no
Kurt Ove Mæland, km526@kirken.no
Tor Vilhelm Tysseland, tt547@kirken.no

ANNONSEANSVARLIG

Torill Hatlebrekke Husebø
Mobil 99 55 07 87

STYRELEDER FOR MENIGHETS- BLADENE I ÅSANE PROSTI:

Bjørn Otto Aarheim,
epost bjorn.otto.aarheim@schibsted.no

HJEMMESIDE:

kirken.no/asane

Neste utgave av Kirketorget kommer ut torsdag 16. september. Frist for levering av lokalstoff er fredag 27. august.

Hilsen til konfirmantene

Gud vet om deg!

Jeg håper du har hatt et fint år som konfirmant dette året. Det ble annerledes, litt mer rot og færre samlinger på grunn av viruset som er rundt oss. Det tror jeg kanskje du kjenner på. Det kjenner ihvertfall jeg på. Samtidig er jeg glad for de treffene vi har fått hatt.

AV OLE ARTHUR HANSTVEIT

Endelig er det blitt sommer, varmt i luften og skoleferien nærmer seg med stormskritt. Det å kjenne etter de «små» gode tingene som møter oss er en gave. Små stryk av varm luft, gode lukter eller kanskje gleden av en venn.

Du har møtt mye nytt dette året. Både i interessegruppen din og ellers når du har vært i kirken. Husk at Gud ikke møter deg bare her, innenfor døren til kirken. Gud møter deg der du er. Med sin gode varme vind, gode lukter i naturen eller kanskje gjennom noen som du merker setter pris på deg.

Gud vet om deg. Han er der du er. Der du er, der er Han. Han glemmer ikke noen! Gud er ikke bare innenfor kirkeveggene, han er i de «små» gledene vi får i hverdagen. Og når de kjipe dagene kommer, ja, da er han også hos oss. Det er godt! Et fast punkt å leve livet utifra.

Så gleder både jeg og alle som er med i konfirmantarbeidet oss til å treffe dere igjen over sommeren. Og da er det ikke lenge til den store dagen!

Trosopplæringsnytt

Det er vel ikke å ta for hardt i å si at trosopplæring denne våren har vært motstrømsarbeid, der de fleste tiltakene har blitt satt på vent eller avlyst.

AV TROSOPPLÆRER KRISTINE BECH-SØRENSEN

Et tiltak blinker seg ut som et høydepunkt, nemlig BIBLO med 7-åringer. Her møtte 12 barn opp til en fin stund i kirken med orgeldramatisering av fortellingen om den gode samaritan ved Jon Stubberud og Siri Mjølshnes sin fortellerstemme. Deretter satte barna i gang med å bygge fortellingen med BIBLO-klosser, mens foreldrene lyttet til et digitalt seminar om hvordan formidle bibelfortellinger til barn.

Bokutdelingsgudstjeneste for 4-åringer ble det ikke noe av så langt. Men 13. juni satser vi på et tredje forsøk, og med fint vær så vi kan ha en familiesamling med grilling og lek i etterkant av gudstjenesten.

Over sommeren kommer Ruben Gazki igjen på besøk i helgen 10.-12. september med konfirmant kick-off og breddetiltak for henholdsvis ni- og trettenåringer. Og på høsttakkefestgudstjenesten 26. september er skolestartere invitert til å hente sin 6-årsbok.

Konfirmanter Åsane menighet 2021

28. august kl. 11.00:

Daniel Rathe Øen
David Foss-Tøkje
Eline Løyland
Isabell Osland
Niklas Gonzalez Tiedemann
Odin Pettersen
Ørjan Bjørøy

28. august kl. 13.30:

Eirik Giil-Jensen
Joakim Bjørk
Leona Monslaup Falldalen
Marie Hatlem-Halvorsen
Nkomba Lasse Kayeyi
Thea Lid Lavik

18. september kl. 11.00:

Adrian Skistad Nystad
Andrea Knudsen Bysheim
Andreas Oksnes Hagen
Andreas Torsvik Slethaug
Birk Viking Fjelland
Brage Kristoffersen Sæterstøl
Celine Mo Kleppe
Charlene Andersen Wasserfall
Charlotte Stendal
Elisabeth Haukås
Emely Christiane Martinsen
Fredrik Simonsen
Gabrielle Jørgensen
Geir Ove Eide
Jakob Skiftun
Julian Tuft-Michelsen
Julianne Molvik Thormodsøn
Kristine Flo Wilhelmssen
Linea Morvik
Magnus Smørddal Kvamme
Maiken Storvik
Maren Kristine Søviknes
Mia Elisabeth Kjeilen
Mille Johannessen Haukås
Norah Alice Lerkerød Rasmussen
Oliver Orø Brudvik
Philip Vestgård
Sander Myking Hana
Silje Helen Sæhl
Solveig Sofi Hauge
Stine Brekke
Trine Garmann Mjelde

18. september kl. 14.00:

Adriana Baltazar Birkeland
Alma Ingeberg
Benedikte Johansen
Christopher Shifflette Røkenes
Dennis Stenstvedt Mykkeltvedt
Eira Apelsest Jæger
Hannah Tuft Glosvik
Henrik Ytreland Børdal
Jo Arnold Tvilde Gulbrandsen
Johannes Ekmann Tobiassen
Jone Storsæter Hjartholm
Kristoffer Urdal
Lena Brakestad Øyri
Lucas Pallesen Coulson
Mads Knudsen Klem
Magnus Lillefosse
Maja Bekvik Sunde
Marius Fondenest Terland
Mathias Korshaugen
Michael Anthony Thomas
Mina Hauge Jameson

Nicolas Moldestad Hylin
Odd Alexander Ubøe
Oliver Aadland
Sara Rygg Njøten
Sara Jean Rønning Allan
Teo Havre Haldorsen
Thomas Lewis Rønning Allan
Thomine Flæsland Hagesæter
Viktor Mainz Beyer

19. september kl. 10.30:

Aleksander Blom
Alexander Pedersen D'Incan
Andreas Strømme Lid
Bertine Dueland-Sivertsen
Christine Mork
Elias Njøten
Erlend Grytøyr Erichsen
Hanne Førddal
Henrik Bjørndal
Henrik Hodne
Isabella Eriksen-Ottermo
Joachim Salando-Sæle
Joakim Grytøyr Erichsen
Johannes Askeland
Karoline Ytreland
Kasper Berg Eide
Linus Akselberg Hatlebrekke
Marcus Thornquist Carlsson
Martine Hatland Bakkerud
Noah Emil Arentsen
Preben Haaberg
Preben Våmarveit Eriksen
Sander Gjelsvik Hope
Tobias Langhelle Stokkeland

19. september kl. 13.00:

Andrine Ulrikke Dale Raknes
Casper Sundsbak-Gullaksen
Elida Atterås Osland
Ella Greve
Emil Brakestad Skogseide
Helene Sofie Solvi
Ida-Kristin Titlestad
Ingrid Oskarsson Toft
Ingrid Skavland Urtegaard
Isabella Marie Isaksen-Haugland
Katja Botcharova Ellingsen
Lukas Andersen
Lukas Askvik-Lorentz
Lukas August Kvamme
Maire Greve
Marius Stølen Guibert
Nicolay Skulstad Wollberg
Oskar Rød
Patrik Toftevåg-Nesset
Petter Nordvik
Ruben Ulvatn Slettebakk
Sina Rasmussen
Sivert Leknessund Berge
Sofie Haukås Verpeide
Sofie Baravelli
Thea Garberg Natland
Thea Celine Østvold
Victoria Lill Guerrero Vadheim

25. september kl. 11.00:

Adrian Årthun
Askil Magnus Natås
Ayla Alexandra Castex Vik
Christine Amanda Ngo Makon
Daniela Paz Reichel
Eirik Skauge
Elisa Linnea Monstad Vea
Hannah Wendelbo
Heine Nordahl Johannessen
Ingeborg Gjervik Løvenholm
Iselinn Medby Andreassen
Ivar Mugobozi Pedersen
Jonas Tetik Riisøen
Julian Pedersen Bysheim
Katarina Johansen Eknes
Liam August Kristiansen Steene
Lærke Nygaard
Mari Isabell Stubdal Soltveit
Marita Johansen Eknes
Mathilde Larsen
Natania Eyob Nebiyou
Nicolai Klemmetsen Dale
Sander Seljelid
Sean-Kevin Skar Pedersen
Solveig Johanne Jacobsen Leganger
Theo Nordahl Johannessen
Torstein Årberg Garmann
Tuva Rosvold

25. september kl. 14.00:

Amalie Osland-Grepstad
Amalie Svendsen Henriksen
Christina Johannessen-Bech
Eirik Magnus Hårklau
Elias Skogstrand Mirkovic
Emma Instefjord
Emma Karin Nilsen
Frida Austrheim Jæger
Glenn-Ruben Makarewicz
Heine Bedford Grønås
Håkon Lund
Ida Skjerve Stigen
Justin Aleksander Stegall
Loti Jeto Hordofa
Lucas Berentsen
Mathias Hamre Hansen
Mia Fonn Takvam
Mia Elise Nordal Falck
Princess Angelina Pineda Tande
Sander Littlekare Lie
Stine Berg Kronhaug
Stine Elisabeth Rolland Berge
Theodor With
Therese Lossius Skimmeland
Tiril Eidsheim
Victoria Langøy Jensen

Arne trapper opp i nærkirkeprosjektet på Haukås

For en tid tilbake ble kjent at Arne Mulen skal slutte som sokneprest i Åsane menighet. Mange tenkte at det var trist, for en avholdt leder er det leit å miste. Så var gleden desto større etter hvert som det gikk opp for oss at Arne slett ikke slutter som prest i Åsane, han skifter bare litt fokus, og overlater sokneprestoppgavene til andre krefter.

AV TOR D HANSON

Da Arne kom til Åsane i 2014 fra soknepreststillingen i Ytre Arne, byens minste sogn, hadde han allerede siden 2011 vært prest for nærkirkearbeidet på Haukås. Det lå i premissene at Arne fortsatt, som sokneprest i Åsane, skulle ha ansvaret for prestedtjenesten i nærkirken. Men tidene forandrer seg, og arbeidsoppgaver har en tendens til å eskalere både i antall og omfang. Slik også i Åsane.

Sist høst kom Arne til den erkjennelse at det ble for krevende å skjøtte både sokneprest-tjenesten og nærkirkeprest-tjenesten. Han måtte gjøre et valg. Så ble det gjort en avtale med biskopen: Opptrapping på Haukås og nedtrapping i hovedkirken.

Fra september av, så snart vår nye sokneprest Lars Petter Eide er på plass, skal Arne fordele arbeidet sitt likt mellom nærkirkeprest-tjeneste på Haukås og vanlig prestedtjeneste i Åsane. Denne ordningen fører til at vi fortsatt vil ha gleden av Arnes forkynnelse i Åsane kirke, for han kommer til å ha ansvar for omtrent like mange gudstjenester her som tidligere. Noe som Arne er glad for, siden han trives svært godt i Åsane-kirken.

Arne forteller at det er flere ting ved nærkirkemodellen som tiltaler ham. Gudstjenesteformen er litt forskjellig fra den vanlige folkekirke-gudstjenesten. Det blir en blanding av folkekirke-, frikirke- og bedehus-tradisjon som på en naturlig måte flettes sammen med sang og musikk fra alle tre tradisjoner.

Det var Arnes forgjenger, Bernt Forstrønen, som med sine visjoner og pågangsmot i 2008, da nærkirkearbeidet startet opp, la grunnlaget for nærkirkemodellen. Sammen med en del ivrige og ressurssterke familier bygget han opp en grunnmur for arbeidet som Arne nå bygger videre på, og flere familier er kommet til etter hvert. Arne ser Guds ledelse i dette.

Profilen for hele arbeidet er enkel. Det er gudstjeneste én gang i måneden, med søndagsskole, konfirmantarbeid og et barnekor i bedehus-regi. Særlig konfirmantarbeidet er spennende. Gjennom konfirmantene kommer en i kontakt med foreldrene og når ut i nærmiljøet. Etter konfirmanttiden er det mange av ungdommene som vil være med videre, og går på kurs for å bli ungdomsledere. Dette ser Arne på som en unik skatt, og framhever spesielt Espen Ingebrigtsen som en sentral medarbeider i ungdomsarbeidet de første årene.

Da nærkirkearbeidet på Haukås startet opp i 2008, hadde Bergen kommune store planer om en betydelig boligbygging i Haukås- og Breistein området. I de siste kommuneplanene er disse ambisjonene vesentlig nedjustert. Likevel ble det

politisk flertall for at området trenger et nytt og funksjonelt kirkebygg som også kan fungere som en storstue for hele lokalsamfunnet med bruksområder langt ut over gudstjenestefeiringen, for eksempel konserter og andre kulturarrangementer. Arne berømmer kirkevergen som helhjertet har gått inn for prosjektet slik at kommunen nå har bevilget litt over 20 millioner kroner til formålet.

Arne er også veldig glad for det gode samarbeidet med indremisjonen. Da det gamle bedehuset på Haukås ble solgt, ble salgssummen øremerket nytt kirkebygg. På mange måter var dette avgjørende for satsingen, fordi det oppleves som om man «står på skuldrene» til tidligere generasjoner. Dette har ført til at prosjektet er nær fullfinansiert.

Akasia har laget et utkast til arkitekttegninger, og arbeidet med reguleringsplan for kirketomten pågår. Hvis alt går greit, kan kirken stå ferdig allerede i 2024. Arne ser for seg en spennende tid framover med å bygge et fysisk kirkebygg på Haukås. Men det er bare litt av satsningen. Viktigst er å bygge menighet, ikke bare på Haukås, men i hele Åsane, ta et løft så mange nye familier slutter seg til, og kirkens budskap om Jesus Kristus kan være levende også for nye generasjoner.

Den første om våren

Slektsnavnet *Primula veris* betyr nettopp det, den første om våren. Helt sant er det ikke, men Maria nøkleblom er absolutt blant de første.

TEKST OG FOTO: ANNE TAFJORD-KIRKEBØ

Du hører av navnet at Maria nøkleblom er gammel i Norge. Nå vil man jo ikke finne på å nevne en blomst etter noe som helst i Bibelen. Før gjorde man det, og derfor har vi et herlig navn som vi kan bruke i mange fortellinger.

Vi ser den ikke så ofte, vi som er glade i å vandre i naturen. På våre kanter er Herdla et av områdene den liker seg. Der sprer den seg i en bakkehelling som lyser gult og dufter fantastisk! Vi kan ha den i hagen, og det har jo mange, og vi nyter når denne slektingen av kusymre kommer tidlig om våren.

Navnet har den fått fordi den ligner et gammeldags nøkkelknippe. Sagnet forteller at jomfru Maria en gang mistet nøkkelen til himmelporten ned på jorden. Der nøkkelen landet skulle det vokse en nydelig blomst som skulle vise hvor hun kunne finne den igjen. I Sverige heter den St. Peters nycklar – og der er det til og med forbudt å plukke den – og i Danmark heter den St. Peters urt. For den er en urt!

Den var mye brukt i folkemedisin, og er nevnt i Hildegard von Bingens notater. Hun kalte den for Himmelschlüssel, og på 1100-tallet ble den brukt til forstyrrelser i sentralnervesystemet som epilepsi, søvnløshet og svimmelhet. Utvortes ble omslag med uttrekk lagt i ansiktet for å minke misfarging og rynker. Urtete laget av blomstene kan brukes til hårskyllemiddel. Håret blir da bløtt, skinnende og velluktende! Den hellige Hildegard anbefalte også urten mot melankoli. I dag er den faktisk klassifisert som handelsvare.

Maria nøkleblom blomstrer i april/mai, og har en søtlig, nydelig duft. De dypgule blomstene henger så vakkert og lyser opp. Vi kan tydelig se for oss et gammeldags nøkkelknippe i blomstene. Insektene elsker deres nektar, så det er

Blomsterprakt i høytidene

En serie om blomster som hører bibelens høytider til, enten fordi vi bruker dem da eller fordi de har navn som forbindes med den høytiden.

en fin plante å ha i hagen. Den liker best tørr og kalkrik jord. I hagen kan du høste bladene til bruk i salater eller fyll i kjøtt. Blomstene kan kandiseres til bruk i desserter og kaker.

NAVN MED FORTELLING: Maria nøkleblom er bare en av flere blomster som er oppkalt etter jomfru Maria – blant annet marikåpe, Maria gullsko og marihånd. Dette kan gi mange gode små historier til en glad forteller.

Fakta

Maria nøkleblom

- En urteplante i nøkleblomfamilien.
- Plantene varierer i størrelse fra 5 til 50 cm, og vokser ofte i skog og langs bekkedar.
- Blomstene kommer i mange farger: hvitt, gult, oransje, rødt, rosa og blålilla, mens bladene danner en rosett ved bakken.
- Nesten alle nøkleblomstartene vokser på den nordlige halvkule, og det er rundt 430 ulike sorter av dem.
- Fem av disse vokser vilt i Norge, og Maria nøkleblom er en av dem.
- En lang rekke foredlede primulaer kom opprinnelig fra de ville artene.

Det nytter å kjempe for rettferdighet!

Med pandemiens grufulle grep har verdens urettferdighet kommet mer tydelig til syne for oss alle. Mens omtrent én av fire mennesker i de rikeste landene har fått vaksine, har kun én av 500 i de fattigste landene fått det livreddende sprøtestikket.

AV UTVIKLINGSMINISTER DAG INGE ULSTEIN

Han eg gjer' nokke med det?

Menighetsbladet ønsker å fokusere på miljøspørsmål og rettferdighet – både for mennesker og for jorden vår. Utviklingsminister Dag Inge Ulstein tok utfordringen på strak arm da vi spurte om han kunne bidra med et innlegg.

GLOBAL HELSEBISTAND: «Vi nordmenn tenker gjerne vi er flinke på veldedighet. Men dette handler dypst sett ikke om veldedighet – det handler om rettferdighet. Rettferdighet setter en høyere standard» skriver utviklingsminister Dag Inge Ulstein. (Foto: Utenriksdepartementet)

Sammen med Sør-Afrika har Norge tatt på seg å lede det internasjonale samarbeidet for å bekjempe covid-19. Samarbeidet heter ACT Accelerator og er det viktigste globale tiltaket for mobilisering av ressurser for mer likeverdig tilgang til vaksiner, medisiner og testutstyr.

Den mest kjente delen av samarbeidet kalles Covax, og er koordinert av vaksinealliansen Gavi, CEPI og Verdens helseorganisasjon. Covax er samarbeidet vårt for å sikre vaksiner til alle land, også til de som ikke har mulighet til å finansiere dette på egenhånd.

Dette samarbeidet har allerede ført til utrulling av over 45 millioner vaksinedoser i en rekke lav- og mellominntektsland. Hadde det ikke vært for Covax, ville skjevfordelingen av vaksiner vært mye verre. De siste ukene er det rullet ut vaksiner til sårbare eldre og helsearbeidere i land som Malawi, Sør-Sudan og Rwanda.

RETTFERDIG VAKSINEFORDELING

«Jag etter rettferd» skriver Paulus (2. Timoteus 2:22). Vaksinefordelingen i verden er langt fra rettferdig. Men arbeidet for å skape en mer rettferdig fordeling nytter!

Det er i det hele tatt ganske utrolig hvor raskt vi har fått tilgang på vaksiner mot en helt ny sykdom. Men det som er minst like viktig er at det heller aldri har gått så kort tid fra vaksiner er kommet til rike land, til at de samme vaksinene rulles ut i lavinntektsland. Vanligvis tar det mange år.

Gjennom vaksinesamarbeidet Covax har vi mål om å sikre 1,3 milliarder vaksinedoser til lav- og mellominntektsland i løpet av året. Norge bidrar med 1,3 millioner kroner til arbeidet, som tilsvarer omtrent 25 millioner vaksinedoser. Totalt bidrar Norge med omtrent 12 milliarder til det internasjonale pandemiarbeidet.

Skal vi komme tilbake til normalen blir det like viktig å sikre vaksiner til bestemoren i Malawi som tanten din på Osterøy.

Å sikre rettferdig fordeling er ikke bare bra for de fattigste, men også helt nødvendig for at vi skal klare å bekjempe pandemien og få en slutt på den. Ekspertene advarer om faren for at viruset kan bli resistent mot vaksiner dersom det spres fritt i store deler av verden og nye mutasjoner av viruset oppstår. Du har sikkert hørt noen si at «ingen er trygge før alle er trygge». Det er ikke bare flotte ord, men en brutal realitet.

EN DOBLING AV SULT OG FATTIGDOM

Pandemien har ikke bare ført til at mange blir syke og at mange dør. Pandemien har også ført til en stor økning i sult og fattigdom. Antall mennesker som sulter har omtrent doblet seg fra 130 millioner til 270 millioner mennesker. Denne kunnskapen krever handling. Den krever et verdivalg: Å la være å bry seg – som alltid er galt – eller å gi av egen overflod til de som er i nød – som er evig rett.

Vi nordmenn tenker gjerne vi er flinke på veldedighet. Men dette handler dypest sett ikke om veldedighet – det handler om rettferdighet. Rettferdighet setter en høyere standard.

Den sykdom, nød og fattigdom som utspiller seg i Afrika sør for Sahara, i Syria, Nepal og Myanmar setter i realiteten et

stort spørsmålsteget ved Vestens ord om likeverd. Derfor er det avgjørende at Norge og andre rike land ikke kutter i bistanden. Selv om vi selv er rammet av pandemien, er det også denne gangen de mest sårbare i de fattigste landene som er aller hardest rammet.

Norge har en lang tradisjon for å være ledende innenfor global helsebistand. Nordmenn som Gro Harlem Brundtland, Tore Godal og Dagfinn Høybråten har alle vært helt sentrale i dette arbeidet. Noe av det viktigste Norge har bidratt med er opprettelsen og finansiering av vaksinealliansen GAVI. Siden 2000 har GAVI bidratt til å vaksinere 822 millioner barn. Over 14 millioner dødsfall er forhindret. Det nytter!

I en verden rammet av pandemi er GAVIs rolle blitt enda mer sentral. I samarbeid med andre aktører og UNICEF på bakken i de fattigste landene, vil det fremover ruller ut vaksiner i mange av de fattigste landene. Det bidrar til at verden blir tryggere – og mer rettferdig!

Skal vi komme tilbake til normalen blir det like viktig å sikre vaksiner til bestemoren i Malawi som tanten din på Osterøy.

Kjære leser!

Takk for at du leser menighetsbladet. Særlig takk også til dere som gir økonomisk støtte til bladet. Gavene sikrer bladutgivelsene, der mange nedlegger mye ulønnet innsats for å gi best mulig leseropplevelse.

Det siste året har vi hatt økte utgifter og reduserte inntekter på grunn av Covid-19. Samtidig opplever vi at bladet bidrar til å opprettholde kontakten med kirken.

Det har kommet noen spørsmål om skattefradrag. Det gis ikke skattefradrag for gaver til menighetsbladet.

Vi håper at du har glede og nytte av bladet, og takker hjertelig for ditt bidrag.

Vennlig hilsen Bjarte Flaten
Styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Ikke alle barn gleder seg til ferien

Gi en trygg ferieopplevelse til familier som har det vanskelig

SMS BK FERIER til **13130** (200 kr),
VIPPS en gave til **13130** eller
gi på konto **3201 52 74165**

Konf+: Et tilrettelagt konfirmantopplegg

Konf+ er et tilbud som er spesielt tilrettelagt for konfirmanter med en utviklingshemming, eventuelt kombinert med ulike fysiske funksjonshemminger.

TEKST: ERIK RODAL • FOTO: CLAUD ARNE WILHELMOSEN

Dette er en del av arbeidet for inkluderende kirkeliv som pågår i Bjørgvin bispedømme, der målet er å bevisstgjøre menighetene til å være åpne og inkluderende, også i møte med mennesker som har fysiske, psykiske eller kognitive utfordringer.

Kirken har et spesielt ansvar for å ha et konfirmanttilbud som favner alle døpte. For en del konfirmanter bestemte en seg for at det best kan gjøres gjennom et opplegg som Konf+. Dette er lagt til Åsane kirke, der gjennomsnittlig 7-9 konfirmanter har fulgt opplegget hvert år.

Et konfirmantopplegg i skoletiden

Konf+ er lagt til skoletiden annen hver tirsdag mellom kl. 9.30 og 10.30, og konfirmanter kommer med taxi til kirken fra de ulike skolene, sammen med assistentene sine fra skolen.

Dette gjør det også mulig at elever som kjenner hverandre godt fra skolen kan få være konfirmanter sammen, selv om de tilhører forskjellige menigheter. Og at de også kan være sammen med assistenter de kjenner fra skolen, noe som for en del er avgjørende.

Prest og kateket har ansvaret for samværene. Organist og fotograf deltar også, samt assistentene fra skolene. Normalt er det derfor flere voksne enn konfirmanter på et konfirmant-samvær. Bildene fotografen tar blir brukt i en konfirmantperm som blir laget i løpet av året, og som til slutt blir konfirmanternes konfirmantbok.

Konfirmantsamvær som gudstjeneste

Vi har i Konf+ en gruppe konfirmanter som synes det er både trygt og kjekt å gjøre ting de har gjort før. Det er også en mye

FORBØNN: Konfirmanten Eirik blir bedt for.

TENNER LYS: Nkomba, Eirik og Thea samles rundt lysgloben.

DÅPSPÅMINNELSE: Eirik heller i vann mens Thea bærer frem «dåpsbarnet». Til høyre: Erik Rodal.

INGANGSPROSESJON: Fremst i prosesjonen går Eirik, Leona og Thea, med prest Rolf Rasmussen hakk i hæll.

LEVENDEGJØR BIBELFORTELLINGENE: Leona, Thea og Eirik som innbyggere i Jeriko i en dramatisering av Jesu møte med Sakkeus.

større forskjell på funksjonsnivå mellom de ulike konfirmantene enn i et vanlig konfirmantkull. Konfirmantsamværene til Konf+ har derfor vært lagt opp som en gudstjeneste. Allerede fra første dag har konfirmantene gått i konfirmantkappe, så de blir gode på å feire konfirmasjonsgudstjeneste – noe som de har glede og nytte av både på konfirmasjonsdagen og senere i livet.

Gudstjenesten i Konf+ inneholder blant annet prosesjon, dåpspåminning, lystenning og nattverd. I tillegg har vi gjerne med en fortelling fra Jesu liv. Det er et konfirmantopplegg som søker å gi kjennskap til kristen tro og liv gjennom opplevelse og erfaring. Alle kan delta uansett funksjonsnivå. Slik bæres Konf+ oppe av et ønske om å være kirke for alle sine konfirmanter. En kirke som har som mål om at alle dens konfirmanter kan få ha en god konfirmanttid, og få oppleve den festdagen konfirmasjonsdagen er for konfirmant og familie.

Tro er å feire gudstjeneste sammen

De siste 14 årene har Konf+ vært drevet av Åsane-prest Rolf Rasmussen og kateket Erik Rodal. Fra høsten av er det andre som skal ha gleden av det. Vi to har gjennom disse 14 årene feiret rundt 230 gudstjenester sammen med over 130 konfirmanter.

Bare ved å være der har våre konfirmanter minnet oss på at det gode liv ikke er å være enestående, men å få leve mellom medmennesker som bryr seg om deg, aksepterer deg og vil være venner med deg. Å få høre «jeg er glad i deg», slik Preben sa til meg hver gang vi møttes. Så mye mer sa Preben ikke, men trenger vi å høre så mye mer?

Våre konfirmanter har også minnet oss om at vår tro ikke er en tanke eller en mening inne i vårt hode. Tro er ikke først og fremst ord, men akkurat det å få lov til å feire gudstjeneste sammen.

Så vet Rolf og jeg at billetten til denne festen fikk vi som gave den dagen vi ble døpt. Og vi vet også at om vi får den gratis, så kostet den Gud mye. Men våre konfirmanter lærer oss å bruke den slik den skal brukes, nemlig med største selvfølgelighet.

NATTVERD: Kevin dypper nattverdsbrødet.

LYTTER TIL KLOKKESLAGENE: Etter at velsignelsen er lyst, ringes det i kirkeklokken med tre ganger tre slag.

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl.12-14.00
v/Lærerhøgskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

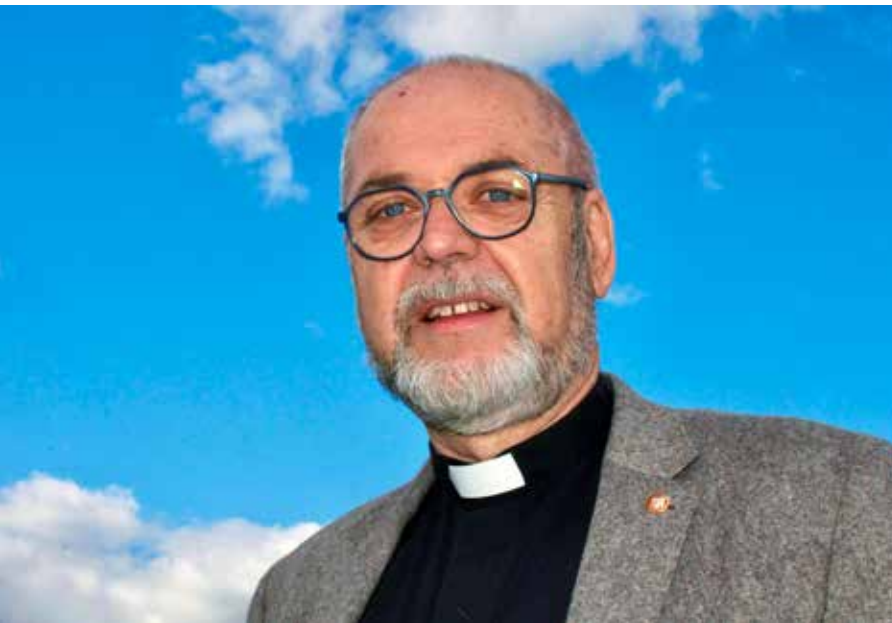
MCA
CAR SERVICE
GODKJENT
VERKSTED

Tlf. 55 25 10 20

– Åsane er eit godt prosti å jobbe i

Når dette intervjuet kjem på trykk, har Øystein Skauge allereie rydda kontoret sitt, etter å ha site som prost i Åsane sidan 2011. – Det har vore vanskelege ting undervegs, men me har greidd å leggja det bak oss, starta på nytt og gått vidare, seier han.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

EIN SALME OM HÅP: Avskilsgudstenesta i Åsane blei avslutta med å syngje Evind Skeie sin salme «Jeg tror på jordens forvandling» – etter ynskje frå Øystein Skauge. – Den handlar både om eit kristent håp om det evige livet, og om eit politisk håp om at jorda skal fornyast, seier han.

Måndag 31. mai hadde Øystein Skauge siste arbeidsdag på kontoret i Åsane kyrkje, og 1. juni vart han pensjonist – på dagen ti år etter at han byrja si teneste som prost i Åsane.

– Eg har vore prest i snart 42 år, og har heile tida visst at denne dagen skulle koma. Så eg har hatt god tid til å førebu meg, og har eit ganske usentimentalt forhold til det, seier 68-åringen.

– Men du skal vel ha litt vikaroppdrag?

– Eg håpar det. Eg har allereie hatt følehorn ute med tanke på vikariat utpå hausten ein gong. Men det får me sjå – eg håpar at helsa held og at det ligg til rette for det – men det blir nok på andre vilkår enn dei eg har i dag.

– Du er òg aktiv med din eigen blogg (skaugeblogg.blogspot.com). Er dette noko du vil fortsetje med?

– Ja, det kan godt hende det kan bli ein del i dei komande åra. På bloggen legg eg ut preiker som eg har halde, og det kjem eg nok til å fortsetje med.

58 ÅR PÅ STADION

– Når nokon går av for aldersgrensa, spør ein gjerne om kva ein skal bruke tida til. Skal du pusse opp hytta, prioritere samvær med barnebarn – eller kanskje pusle med frimerkesamlinga?

– Frimerkesamlinga mi er nok ganske så beskjeden. Nei, eg veit ikkje. Eg likar å jobbe med foto og lage fotobøker – slike ting. Kanskje reise litt, eller lese litt fleire bøker enn det har vore tid til dei siste åra. Eg får sjå. Gå på fotballkampar, og sjå fotball på fjernsynet.

– Du er fotballinteressert?

– Ja, gjett om. På ei gjennomsnittleg helg ser eg gjerne frå to til fem kampar på fjernsyn. Dei siste 20 åra har eg hatt partoutkort på Stadion, og sett alle kampar der – pluss treningskampar. I tillegg har eg sett opptak på fjernsyn etterpå. Eg har òg sett mange av kampene Åsane har spela – anten live eller på fjernsyn.

– Korleis er det å fylgje Brann då?

– Det har vore ei glede og ei lidning. No har eg gått på Stadion i 58 år, så det har vore mykje opp og ned. Men eg sluttar aldri å gå der. Det er eitt eller anna med det spelet som er heilt genialt. Det er all

utryggeleiken. I den eine augneblinken kan laget vere høgt oppe, i den neste langt nede. Det er utruleg fascinerande.

– Eg er ikkje fotballinteressert, men det er jo moro å sjå desse brasilianske spelarane – som nærast er tryllekunstnarar på banen, seier eg.

– Ja, og nett no er det jo Erling Braut Haaland som er ein av dei største tryllekunstnarane. Eg var på Stadion då han slo gjennom. Då spela han for Molde, og skåra fire mål på den første halvtimen. På det siste målet sat eg berre og lo.

Haaland spelar no for Dortmund, men det er snakk om at han skal vidaresejast.

– Det vert antyda over ein milliard i overgangssum, så i augneblinken er han sannsynlegvis verdas dyraste fotballspelar.

EIT OMFLAKKANDE PRESTELIV

Den sterkt fotballinteresserte prosten er fødd og oppvaksen i Lindås, og bur no i Knarvik. Han blei ordinert i desember 1979, og hadde si første teneste i Bodø som kretssekretær for Det norske lutherske Indremisjonsselskap (no Normisjon). Etter halvtanna år der blei han innkalla til militærtjeneste, som han avtente som feltprest på Andøya.

Prestetenesta hans har vore noko omflakkande. Sommaren 1982 kom han til Eidsvåg kyrkjelyd som den første kapellanen i den nye kyrkja der. Ferda gjekk så vidare til Meløy på Helgeland (1986-1992), deretter Gaular kommune (no ein del av Førde kommune) fram til 2002, og til slutt ni år på Askøy – før han i 2011 blei tilsett som prost i Åsane.

– Åsane er eit godt prosti å jobbe i, med veldig mykje gledeleg som skjer. Folk sluttar opp om gudstenestene, og her er mange flotte sokneråd, stabar og medarbeidarar som gjer ein kjempejobb, seier han.

– I augneblinken er det også få konflikhtar. Det har vore vanskelege ting, men me har greidd å leggja det bak oss, starta på nytt og gått vidare.

KULDE- OG KULTURSJOKK I KAUTOKEINO

– Du har gjort teneste på svært ulike stader i Noreg. Korleis har du opplevd oppslutninga om kyrkja i dei ulike landsdelane?

– Den er veldig ulik, men det eg ikkje har sagt var at eg hadde permisjon frå stillinga i Gaular i eit halvt år for å vere i Kautokeino. Det var nok den mest spesielle tenesta eg har hatt i heile mi prestetid. Den samiske kulturen var totalt dominerande der oppe.

– Du måtte ha med tolk då?

– Ja, og han var med meg alle stader der eg ferdast. Kvar gong eg stod på ein preikestol, så var tolken ved sida mi. Det var veldig interessant, veldig spesielt, veldig lærerikt – og veldig kaldt. Gradestokken sank til 52 minusgrader den vinteren, som visstnok var det kaldaste det hadde vore på hundre år der oppe.

– I tillegg til kuldesjokk så var del og eit kultursjokk?

– Ja, langt på veg, men eg trur at eg takla det rimeleg greit. Eg var der eit halvt år – frå 1. januar til 1. juli 1999. Det var ei kjempestor krise der, med ein prest som blei avsett.

Den dåverande soknepresten blei avsett etter at han i 1997 brukte kyrkja i Kautokeino til å vigse Børre Knudsen til «biskop av Strandebarm prosti av Den norske kirke i eksil».

– Du måtte steppa inn?

– Ja, dei ville ha ein prest som ikkje laga spetakkel, seier han og ler.

– Det som skjedde der var ganske ekstremt. Me har kanskje ikkje sett noko liknande i Den norske kyrkja. Medan eg var der, dreiv den avsette soknepresten parallell verksemd i bedehuset, og samla masse folk.

Kautokeino har rundt 3000 innbyggjarar, der dei fleste bur samla i tettstaden. Samstundes er det Noregs største

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

kommune rekna i areal (9707 km², som er rundt 21 gonger større enn Bergen kommune).

– Det er ein bitteliten by med ei kolossal kyrkjjesøking. Dei har sannsynlegvis den beste kyrkjjesøkinga i heile Noreg rekna etter folketalet. Så det var ei valdsam tragedie at dette blei splitta. Spliden gjekk tvers gjennom heile samfunnet. Det er vanskeleg å tru alt som skjedde.

DEN GYLDNE MIDDELVEG

– Også Den norske kyrkja har hatt ei potensielt kyrkjjesplittande sak gjennom dei siste ti åra. Korleis har Kyrkjemøtets vedtak om vigsling av likekjøna påverka di verksemd som prost?

– Ikkje i vesentleg stor grad, vil eg sei. Mi innstilling, eller min posisjon, har vore såpass i midten at eg har kunna sjå til begge sider, utan at det har gått laus på mitt samvit.

– Det ligg vel også i vedtaket frå Kyrkjemøtet – at ein skal kunna leva godt med begge syn på homofilt samliv?

– Ja, men samstundes ser eg – særleg det siste året – at gamal urett som er blitt gjort mot til dømes kvinner, no blir løna med ny urett mot konservative. Mange konservative prestar opplever nesten yrkesforbod.

– Ikkje i Åsane prosti, vel?

– Nei, ikkje i augneblinken, men det kan skje kva dag som helst. Det ein kan risikera er at solide folk ikkje vil få jobb, rett og slett. Det er eg ikkje begeistra for. Me har òg sett at bispedømet har skjerpa tonen i møte med dei som har eit konservativt syn. Det er greitt å skjerpa tonen, men eg synes at dei har gått over ei grense. Eg meiner at det skal vere plass for både det eine og det andre – og no er det berre for det eine. Då lever ein ikkje godt med begge syna.

– Så rådet ditt er å fylgje «den gyldne middelveg» mellom dei to syna på homofilt samliv?

– Ja. Eg tenkjer at det er grøfter på begge sider av vegen. Me var lenge i den eine grøfta, men no er me på veg til å hamne i den andre.

Avskilsgudstenester for Øystein Skaug blei haldne i Eidsvåg kyrke søndag 23. mai (pinsedag) og i Åsane kyrkje søndag 30. mai. Ny prost blir Leif Endre Grutle, som no er prost i Indre Nordmøre prosti. Han tiltrer i midten av august.

Rolf's Matbu og Selskapservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet
Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierett
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Ny adresse:
Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset
(I Skeidar-bygget
v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

ARNA
gravferdsbyrå DAHLS

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

131 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
SEREMONI, SOM
INKLUDERER ALT
DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

*Begravelsesbyrået for
byen og distriktet*

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser
på telefon og internett, likevel er det en av tre
som ikke får svar.

[Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no](http://kirkens-sos.no)

**KIRKENS
SOS**

Å snakke med folk om livet gir mening.

ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

JC INTERIØR

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

En annonse i menighetsbladet når de fleste
husstander i Osterøy, Biskopshavn og bydelene
Åsane og Arna.

For annonsering -
kontakt **Torill Hatlebrekke Husebø** på
M: 99550787
epost: thh@bkkfiber.no

DIAKON PÅ GRAN CANARIA: – Noen ganger trenger vi alle råd og veiledning, andre ganger trenger noen av oss mat, klær, en klem eller hjelp til å prøve å få livet inn på et godt spor, sier Hanne Marie Engdal. (Foto: Mette Brandt)

Diakoni og pandemi?

–Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske, mener Hanne Marie Engdal, som jobber som diakon ved Sjømannskirken på Gran Canaria.

TEKST: INGE MØRLAND

Diakoni defineres ofte som kirkens omsorgstjeneste. Det handler om å møte alle mennesker der de er i livet med nestekjærlighet, respekt og likeverd. Arbeidshverdagen for mange diakoner har hatt mange utfordringer det siste året, ikke minst med det å kunne treffes fysisk.

– Men enten jeg møter én eller ti, så er det jo selve møtet som er viktig. Jeg får også bedre tid til å være sammen med dem som trenger støtte og hjelp. Dét oppleves veldig godt oppi alt, sier Hanne Marie Engdal, som flyttet til Gran Canaria i fjor etter å ha jobbet i 15 år som diakon i Norge.

RUS, PSYKIATRI OG OMSORGSSVIKT

– *Er det stor forskjell på være diakon i Spania sammenlignet med Norge?*

– Ja, egentlig. I Norge er det et helt opplegg for alle eventualiteter av det mennesker sliter med. Det finnes selvsagt et spansk helsevesen her, men ting blir ofte mye mer komplisert når man er i utlandet, med andre regler og ulike rettigheter. Språkbarrieren er også et hinder for mange til å kunne nyttiggjøre seg av de lokale hjelpetiltakene, sier hun..

Folk trenger likevel den samme omsorgen uansett hvor de er i verden. Det folk sliter med hjemme, sliter folk med ute også. Det er sorg, rus, ensomhet, sykdom og utenforskap.

– De tyngste og mest komplekse sakene vi blir involvert i har sammenheng med rus, psykiatri og omsorgssvikt. Små barn som opplever omsorgssvikt i et fremmed land gjør spesielt inntrykk på meg, sier hun.

– Det er ille i Norge også, men her har de ofte ikke noe nettverk, bortsett fra Sjømannskirken. Det er tøft, sier hun, og

legger til at Sjømannskirken har kompetanse på å møte mennesker i vanskelige livssituasjoner, i sjelesorg og sorgarbeid. I tillegg til et godt samarbeid med andre hjelpeinstanser.

VÆR ET MEDMENNESKE

– *Hva er ditt beste tips til hvordan vi kan leve litt mer, hva skal jeg si, diakonalt i hverdagen?*

–Ikke sett deg selv i sentrum, og prøv å se ting ut fra perspektivet til det mennesket du treffer, svarer hun.

– Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske. Forskning viser at noe av det viktigste for oss mennesker er å bli sett og hørt. Ingen av oss er perfekte, vi har alle våre feil og mangler, men vi kan likevel være der for hverandre og skape gode fellesskap. Du kan jo sjelden gjøre noe galt hvis du gir noen et smil, et klapp på skulderen eller ringer og spør noen om hvordan de har det.

Intervjuet er en forkortet versjon av en reportasje som stod i Sjømannskirkens magasin Hjem nr. 1/21

Fakta

Sjømannskirken

- Selvstendig og frivillig organisasjon for nordmenn i utlandet.
- Gir omsorg, trygghet og fellesskap til nordmenn i utlandet.
- 28 kirker over hele verden.
- Mer enn 20 omreisende medarbeidere med hele verden som nedslagsfelt.
- Er til for alle nordmenn uansett livssyn og bakgrunn.
- Mer informasjon: sjomannskirken.no

Meninger

UFORGJENGELIG MATERIALE: «Man kan slite ut en bibel, forkynnelse kan gå inn det ene øret og ut det andre; man kan høre, og likevel ikke ha hørt noe. Men Guds ord blir alltid stående fast» skriver Tor D Hanson. Illustrasjon: Gutenbergs bibel ble trykket i 1455, og er et praktverk på bortimot 1300 store foliosider fordelt på to bind. 49 kopier har overlevd tidens tann. Utgaven på bildet eies av det offentlige biblioteket i New York. (Foto: Wikimedia Commons)

Ö

Det landet, det folket og det mennesket som har hørt Guds ord, men som har sluttet å gi akt på det, går glipp av noe meget viktig. Det dreier seg om liv og død.

TEKST: TOR D HANSON

«Guds ord det er vårt arvegods, det våre barns skal være» synger vi i Grundtvigs Luther-inspirerte salme fra 1817. Blant alt arvegods er det noe dårlig som kan skrapes, noe vi ikke trenger som kan selges, noe bra som kan tas vare på og brukes, og noe edelt og verdifullt som må vernes om, behandles med andakt, og bringes videre til kommende generasjoner. Man kvitter seg ikke med arvesølv, det vet alle.

Når det gjelder Guds ord, er dette i en helt spesiell og eksklusiv kategori. Det er så absolutt et arvesølv, men også en bruksgjenstand til daglig bruk. Det unike ved Guds ord er at det aldri slites ut, for det er av edelt og uforgjengelig materiale. Man kan slite ut en bibel, forkynnelse kan gå inn det ene øret og ut det andre; man kan høre, og likevel ikke ha hørt noe. Men Guds ord blir alltid stående fast.

Salmisten (Davidssalme 138) lovpriser Gud og synger: «Du har gjort ditt navn og ditt ord større enn alt». Så fortsetter han: «Du svarte meg den dagen jeg ropte, du fylte meg med styrke». Profeten Jesaja gir budskap fra Gud: «Slik er mitt ord som går ut av min munn: Det vender ikke tomt tilbake til

meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til» (Jes. 55:11).

Det landet, det folket og det mennesket som har hørt Guds ord, men som har sluttet å gi akt på det, går glipp av noe meget viktig. Det dreier seg om liv og død. Jesu kjødelige bror Jakob sa: «For den som hører Ordet, men ikke gjør det Ordet sier, ligner en mann som ser på ansiktet sitt i et speil. Han ser på det, går sin vei og glemmer straks hvordan han så ut. Men den som ser inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det, blir ikke en glemsom hører, men en gjerningens gjører. Et slikt menneske skal være lykkelig i sin gjerning» (Jak. 1:23).

De som interesserer seg for kirkestatistikk, har merket at oppslutningen om Den norske kirke blant de yngre og middelaldrende generasjonene er nedadgående. Dette gir seg også utslag i dåpstillene. Dåpen er det formelle kriterium for medlemskap i kirken, og på landsbasis nærmer andelen av de yngste medlemmene (0 til 4 år) seg 50 prosent av befolkningen. En årsak til dette er riktignok at innvandrere etter hvert utgjør en ikke ubetydelig andel. Disse tilhører stort sett andre kirkesamfunn eller trosretninger.

Noen vil tolke de synkende medlemstillene og den

skrumpende gruppe av aktivt engasjerte som tegn på en kirke i krise. Det kan hende. Men man skal vite at i hele den vestlige kultur foregår det en såkalt sekularisering eller verdsliggjøring. Dette er enkeltmenneskets, kulturens og samfunnslivets frigjøring fra tradisjonelle religiøse autoriteter og normer som opplevdes hemmende for livsutfoldelsen.

*Jeg tror det aldri er for sent å vende om.
Men man må bli klar over hva som står på spill.*

Men enkeltmennesket er nødvendigvis ikke blitt mindre religiøst av den grunn. Det er bare blitt religiøst på en annen måte, kanskje uten selv å ha lagt merke til det. Frigjøringen har bare ført til binding under andre mindre tydelige og mer skjulte autoriteter. Derfor trengs det en oppvåkning. Enkeltmennesket må se hvor det er på vei, og hva det kan ha tapt, slik at nødvendig kursendring kan foretas.

Enkelte vil hevde at dette er for sent. Kirken, både Den norske og frimenighetene, må innse at de nå representerer en minoritetskultur i samfunnet, sier de. Jeg tror det aldri er for sent å vende om. Men man må bli klar over hva som står på spill.

«Den lille bibel» (Joh. 3:16) er et bibelvers jeg vil tenke alle mennesker fra skolealder og oppover kjenner til enten man regner seg som ateist, agnostiker eller troende. De aller fleste prester siterer dette verset i forbindelse med dåp i kirken: «For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv». Det er akkurat dette med evig liv og døden som er så spesielt med kristendommen. Det gjelder om å få tak på dette.

Vi finner en direkte linje fra «den lille bibel» til et kanskje litt mindre kjent avsnitt noe lenger bak i Bibelen: «Gud ville føre mange barn til herlighet (...) Da måtte han la frelsens opphavsmann nå fullendelsen gjennom lidelser. Siden barna er av kjøtt og blod, måtte også han fullt ut bli som dem. Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som har dødens makt, det er djevelen, og befri dem som av frykt for døden var i slaveri gjennom hele livet» (Heb. 2:10, 14-15)

Dette betyr ikke at de som tror på Jesus aldri vil være redd for den fysiske døden, eller alle farer og smertelige døds-krefter som omgir oss hele tiden. Naturen kjemper mot fysisk død; det er en innebygget refleks i alt som lever. Jesus kom selv i dødsangst i timene før han ble arrestert.

Det er to andre grunner til at mennesker kan være redd for døden. For det første, mange mennesker er redd for døden, mer eller mindre bevisst, fordi de ikke tror at det er noe etter døden. Derfor gjelder det å utnytte livet mens man har det, leve livet, og gjøre alt for å forlenge det.

Kutter man ut tanken på en gud og en skaper, føler man seg friere, men man kan da lettere henfalle til selvopptatt nytelse i det man hele tiden skyver døden foran seg, lengst mulig ut i horisonten. Så ender man kanskje opp som slave under egen selvdrykkelse uten å være klar over det.

For det andre, noen mennesker er redd for døden, temmelig bevisst, ikke fordi de tror det ikke er noe etter døden, men heller at de frykter det vil være alt for mye der av ubehagelige ting, og til slutt en endelig dom over jordelivet med uforanderlige og evige konsekvenser.

Jesu lidelse, død og fysiske oppstandelse frigjør mennesker fra disse former for dødsfrykt. De i den første kategorien får nytt mot, og ser at det er noe høyere enn dem selv å leve for når de bøyer kne, vender om og får høre Jesu ord: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø» (Joh. 11:25-26).

De i den andre kategorien vil også fatte nytt mot når de vender om til Jesus og får høre: «Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet» (Joh. 5,24).

Så er det da viktig at vi som nasjon, folk, og enkeltmennesker tar vare på arvesølv, for som salmisten sa om Gud: «Du har gjort ditt navn og ditt ord større enn alt».

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barne-sanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

› Løvegjengen (4-åring)	› Leker og materiell
› Førskolegruppe	› Lekerom og gymrom
› Formingsaktiviteter	› Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

› Felles samlingsstund	› Åpne familiedager
› Karneval og julefest	› Internasjonal dag
› Turdager/utflukter	› Babymassasjekurs

Mer informasjon?

Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagram-konto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet. Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate E.Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. *Hjertelig velkommen!*

www.aasanemenighet.no

GRATIS TRANSPORT FOR MENNESKER I EN SÅRBAR FASE: Ønsketransporten Vestland ble etablert i fjor, og administreres av et lokalt råd bestående av (fra venstre) Anne Marte Haukeland Ringheim, Jon-Kenneth Heltne, Trygve Hillestad, Åsmund Lavik og Idar Sunde. (Foto Mariann S. Hillestad)

Rullende livsglede til syke

Ønsketransporten er en ideell organisasjon med frivillige, faglig kvalifiserte ildsjeler som på dugnad ønsker å bidra til økt livskvalitet og livsglede for mennesker i en sårbar fase i livet.

TEKST: MAGNE FONN HAFSKOR

Organisasjonens tilbud går ut til mennesker med svært alvorlig, livstruende og invalidiserende sykdom, mennesker i en palliativ fase eller mennesker med en sterkt nedsatt funksjonsevne. De tilrettelegger transport og nødvendig bistand slik at den enkelte kan oppnå deltakelse der det ellers ikke ville være mulig grunnet manglende offentlig tilbud.

Et typisk oppdrag kan være å delta i bryllup, gravferd, jubileum og andre viktige anledninger, å få oppleve en fotballkamp eller konsert, eller å dra til et sted som har stor betydning. Hvis mulig kan de også bidra med å transportere «ønsket» til en person som ikke kan transporteres til sitt ønske.

En kreftsyk jente (15) fikk ta farvel med favoritthesten, en ALS-pasient fikk oppfylt sitt ønske om en tur til «Pyttane» på Liafjellet på Sotra, mens en eldre sengeliggende dame ble transportert fra et sykehjem til et sykehus for å ta et siste farvel med sin ektemann.

Oppdragene gjennomføres etter medisinsk og helsefaglig vurdering, og i samråd med et eventuelt medisinsk behandlingsteam. Ønsketransporten har egen ambulansebil med bære og medisinsk utstyr for å ivareta den enkeltes behov under oppdraget.

Ambulansebilen er kun en av flere ulike transportredskaper, alt avhengig av hvor en person ønsker å bli transportert. De disponerer også spesialbåre for transport utenfor landevei og har avtale med eiere av båter med plass til rullestol. På sikt håper de å få avtale med eier av minibuss med plass til rullestol og med eiere av snøskuter med båreslede og ATV med tilhenger.

Fakta

Ønsketransporten

- Startet på privat initiativ i Rogaland høsten 2017. Er nå operative i Agderfylkene, Innlandet, Rogaland og Vestland, sistnevnte med hovedsete i Bergen.
- Søsterorganisasjoner er Ønskeambulansen i Sverige og Wish Ambulance i Nederland og Israel.
- Ønsketransporten Vestland ble etablert i fjor, og teller nå rundt 60 frivillige. De administreres av et lokalt råd der Trygve Hillestad fra Tertnes er rådsleder og Idar Sunde nestleder.
- All transport er gratis for dem det gjelder. Finansiering av Ønsketransporten i Norge er basert på donasjoner, støttelemskap og bidrag fra legater og private bedrifter.
- GC Rieber-fondene støtter Ønsketransporten Vestland med årlige driftsmidler.
- Støttelemskap kan tegnes på nettsiden onsketransporten.no.
- Forespørsel om oppdrag kan sendes på epost til post@onsketransporten.no eller du kan ringe mobil 90180719.

Fri. Villig.

Det er ved alle de frivilliges innsats kirken vokser, vel så mye som ved de ansattes arbeid.

AV ROLF ARMAND RASMUSSEN

Vårt samfunn er for tiden preget av en sterk vekt på individuell frihet. Å realisere seg selv er tidens ideal. Det ligger en århundrelang utvikling bak, der man langsomt har frigjort seg fra tidligere tiders tvangstrøyer: Statlig enevoldsmakt fra konger, keiser og «førere», religiøs tvang fra statskirker, sultaner eller paver og økonomisk makt fra kapital-eiere og monopoler. Dagens menneske er autonomt. På gresk betyr det: sin egen lov. *Ingen andre skal bestemme over meg!*

Samtidig innser vi jo alle at et samfunn uten spilleregler blir et lovløst samfunn. Der blir styrke lett til rett. Vi må balansere individets frihet med et samfunn der alle kan finne sin plass.

På overgangen fra barndom til voksent liv står våre ungdommer foran en rekke viktige valg. Linjevalg etter ungdomsskolen, studievalg før russetiden – mange er redd for å låse seg til en fremtid de kanskje ikke vil trives i. Selv om det livslange yrket ikke lenger står så sterkt i omstillingenes tidsalder, er valget i tenårene fortsatt viktig. Du står fritt – men noe må du velge.

Noen har alt mye tidligere bestemt seg for en hobby eller en sport som vil prege deres liv i årevis fremover. Drømmen om å

bli fotballspiller i en av de store ligaene, skistjerne eller løperdronning lokker mange. Det de da går inn i, vil kreve mye av dem. Frivillig sier de fra seg det mange andre mener MÅ være med i ungdomstiden. De lar seg binde av treningstimer, tider for kamper eller stevner, strenge dietter. Alt må innrettes på å oppnå målet (1.Kor.9,25).

Et annet valg den unge voksne står overfor er valget av livspartner. Det er et valg som skal være for resten av livet. Å nøle med å ta det valget er naturlig. Men de fleste kommer til et punkt hvor det virker trygt og rett å gjøre det. Av fri vilje sier de to da ja til å innrette sine liv slik at den andre har like høy prioritet som en selv. Å binde seg til ektefellen blir et uttrykk for ens frihet – og kjærlighet.

Av ekteskap blir det ganske ofte barn. De kommer som et viktig nytt element i foreldrenes liv. Kjærlighet til det nye mennesket preger livet heretter. Da tåler man mye av bleieskift og nattevåk, fordi barna trenger den omsorgen. Kjærligheten driver meg til det. Man slutter aldri å være foreldre. Det båndet binder meg – og beriker mitt liv på utallige måter.

Også i kirkens liv er den frie vilje viktig. Ingen skal tvinges hverken til tro på Gud eller fra den. Tro er å takke ja til Guds utrolige redningsaksjon. Og der mye er tilgitt, blir kjærligheten stor (Luk.7,47). Den må få utløp. For noen blir det derfor naturlig å bruke sin arbeidskraft som lønnet medarbeider i kirken, for andre blir det en frivillig ulønnet tjeneste. Tjenesten blir en refleks, en gjengave for alt man har mottatt. Og det er ved alle de frivilliges innsats kirken vokser, vel så mye som ved de ansattes arbeid. Da er det viktig at man også her er villig til å binde seg til noe fast. Barn, konfirmanter, eldre ungdommer og gamle – alle trenger de noen de kan stole på at er der for dem. Er du villig til å binde deg til å være der når de venter deg, vil møtet berike ditt liv.

Familien til kirken, eller kirken til familien?

Steget over dørtrinnet til kirkerommet med hele familien under en vanlig gudstjeneste søndag kl. 11 er kanskje en tanke som ligger deg ganske fjern. Du er ikke alene om å kjenne på en slik terskel.

AV TROSOPPLÆRER KRISTINE BECH-SØRENSEN

En del familier i Åsane ønsker seg nok et kirkehjem der hele familien kjenner seg på hjemmebane. Her finnes ikke noen quick fix-løsning. Men vi er noen som har jobbet med et lavterskeltilbud i Åsane kirke for deg som så gjerne vil være med, men som ikke helt finner veien inn. Et uformelt miljø som uansett familiestørrelse trenger besteforeldre, tanter og onkler som gjerne vil være i lag med barn og som vil være med og skape et familiemiljø i kirken.

Vi har tro på familiesamlinger med en åpen gjestfri holdning i møte med mennesker uansett bagasje og bakgrunn – der noen har lagt til rette for det, men uten å styre alt. Vi har tro på familiekirkesamlinger der små og store bidrar med hver sitt.

Hva med å la kreative familie-workshoper bruke ulike materialer til å visualisere og iscenesette en bibelfortelling som skal presenteres? Å formidle bibelfortelling byr på uante muligheter.

Ingen sosial samling uten mat. Uten de store krumspring kan noen kanskje lage til et enkelt spennende måltid og som peker frem mot valgt bibelfortelling i kirkerommet? Ingen klarer dette på egenhånd, men sammen kan vi utforske, tenke kreativt og legge til rette for en meningsfylt servering som hjelper både barn og voksne til å få bedre tak i fortellingen.

Og alt dette for å la Gudsriket blomstre i vår egen menighet. Jesus inviterer oss inn til sitt gjestebud. Ikke kun en gang langt ut i fremtiden, men også her og nå i Åsane menighet.

Applaus for organisten!

«Vandliljen», våren og vona fylte kyrkjerommet. Eg trur ikkje eg var åleine som vart gripen av denne uventa seansen heilt til slutt.

AV OLAUG BJELLAND JACOBSEN

18. april vart endeleg kyrkja opna att. Eg fekk spørsmål om å vera kyrkjevert, og eg svara ja. Først var det vanleg gudsteneste kl. 11. Det var gledeleg å møta kjende og kjære att etter lang tid med nedstenging trass i den strenge 1-2 metersregelen. Her var det berre å skjøtta jobben, ynskja velkomen og nøye bokføra namn og telefonnummer. Den velsigna Edel passa på at ingen smatt inn i kyrkjerommet utan å «spritast». Om eg sat i våpenhuset mesteparten av denne gudstenesta, var det med ei god kjensle. Det var godt berre å vera i kyrkja.

Kl. 13 var det dåpsgudsteneste. Fire born skulle døypast. Eit mangfald av smilande, glade menneske entra kyrkja med eit felles mål: Å fylgja eit lite barn til den heilage dåpen. Det rådde ein god tone med muntre, gjenkjennande blikk, forventningsfulle småborn «valsande» ikring, samt lett hektiske dåpsforeldre. Også her skulle kvar og ein skrivast inn i manntalet og spritdropane fordelast.

Under denne gudstenesta sat eg i kyrkjerommet under heile seremonien. Ei dåpsgudsteneste vil alltid vera høgtidsam. Eg senka skuldrene etter den intense registreringa, fann roen og kjensla av å ha gjort mitt. Her sat eg, kun som tilskodar.

Presten tala klokt og vakkert til den levande (i ordets rette tyding) forsamlinga. Gjennom kviskring, tisking, barne-sutring og sjarmerande barnekvitring vart bodskapet forkynt. Kor mykje den einskilde fekk med seg, er det ingen si sak å avgjera. Men dei hadde funne vegen til kyrkja! Dei var der!

Heilt til slutt og litt uventa steig organisten Jon Stubberud fram. På ein stillferdig, men fengjande måte vende han seg mot dåpsfolket. Midt i ein tung og deprimerande historisk periode, minte han dei om våren. Han spurde som til kvar enkelt, om dei hadde høyrte erla dette året. Han rekna vidare opp alle vårteikna, ein bodskap om von. «Da vil jeg spille et stykke for dere som heter «Vandliljen» av Alf Hurum». Og «Vandliljen», våren og vona fylte kyrkjerommet. Eg trur ikkje eg var åleine som vart gripen av denne uventa seansen heilt til slutt.

Ikkje alle er like godt kjende med kyrkja. Eg trur nok mange klappa med hjarta, men kan ein klappa høgt i kyrkja? JA! Og me skulle gjera det oftare! Honnør til organisten, og dei andre organistane. Musikk kan vera ei preik! Men kyrkjeverten gjekk heim med ein bismak i munnen. Kvifor kunne ikkje eg ha starta applausen? Orsak.

Innsamlingsaksjon for misjonssolidaritet

Åsane menighet ønsker å være med på aksjonen «Sammen som kirke i hele verden», som er en innsamlingsaksjon til hardt rammede søsterkirker i koronatiden i tidsrommet 13. mai - 24. juni.

«Sammen som kirke i hele verden» er en innsamlingsaksjon for å styrke menighetenes misjonsprosjekter. Aksjonen ønsker å gi verktøy til menighetenes innsats og engasjement for den globale kirke. Midlene til de lokale kirker kanaliseres gjennom organisasjonene i Samarbeid menighet og misjon (SMM – se kirken.no/smm).

I tiden mellom Kristi himmelfartsdag og sankthans (13. mai - 24. juni) ønsker Åsane menighet derfor å sette søkelyset på menighetens

misjonsprosjekt i Thailand ved at alle innsamlede midler i perioden kanaliseres til dem, samtidig som det oppfordres til å huske på misjonsprosjektet i bønn. Senere i sommer og til høsten vil det også bli satt søkelys på misjonsavtalen med Areopagos, som er menighetens menighetsprosjekt i Kina.

Den norske kirke er en privilegert kirke med en trygg økonomi. De fleste kirker verden over må leve under helt andre rammevilkår enn hva vi gjør. Derfor ønsker vi å ta et initiativ for å sette den internasjonale kirkes utfordringer i fokus i en svært krevende tid.

Korona-pandemien tydeliggjør hvordan vår verden henger sammen. Den norske kirke er del av en verdensvid kirke. Samtidig har den kanskje verdens beste apparat til å møte denne situasjonen. Derfor ønsker aksjonen å vise det globale ansvar vår kirke har gjennom sine menigheter. En slik aksjon er tett knyttet til Kirkens oppdrag og budskap. Her er det en dyp sammenheng mellom pinsefeiringen og kirken som et verdensvidt fellesskap. Kirken er bærer av håpet om nytt liv!

Samarbeid menighet og misjon (SMM) er et samarbeidsorgan mellom Den norske kirke og sju misjonsorganisasjoner. Aksjonen går inn i misjonsansvaret knyttet til SMM-organisasjonens verdensvide nettverk av søsterkirker og partnere. Nettopp i den tøffe koronasituasjonen verden står midt oppe i er det viktig å vise praktisk omsorg og solidaritet.

Barne- og ungdomsarbeid under pandemien

Trodde du at kirkens arbeid for barn og unge har ligget nede mesteparten av tiden i koronapandemien? Det har det faktisk ikke!

AV KRISTIN UTLE (SING IT), OLE ARTHUR HANSTVEIT (MENIGHETSPEDAGOG), SIRI MJØLSNES (UNGDOMSARBEIDER) OG RITA ELDHOLM (DIAKON).

Åsane kirke har hatt åpent for aktivitet svært mye av tiden, til tross for pandemien. Når vi ikke har kunnet møtes fysisk, har noen grupper hatt samlinger ute og på Zoom og andre digitale plattformer.

Stjernen åpne barnehage har mesteparten av tiden hatt åpent tre ganger i uken med lekekroker, babysang og turgruppe. I periodene med full nedstengning laget barnehagens ansatte aktivitetsposere som foreldrene kunne aktivisere barna med hjemme.

KFUK-KFUM-speidergruppene våre har hatt samlinger hver tirsdag utenfor kirken, der det har vært lagt til rette for at barna får utforske og lære, slik bare speideren kan.

Barnegruppen vår Sing It har også hatt høyt aktivitetsnivå gjennom det siste året. De har tilpasset seg retningslinjer og smittevernplaner og delt seg i mindre grupper, møtt til ulike tider og hatt forskjellige rom. De har holdt på med sang og musikk, lek og hobby, dans og høytlesing. De melder at det stadig har kommet nye barn som har ønsket å bli med i fellesskapet, noe de er svært takknemlige for.

Ni konfirmanter har vært med som hjelpeledere. De har hatt ansvar både for registrering av barn og foreldre, lek og aktivitet med barna, og smittevernvaske. Noen ganger har de måtte ha øvelsene ute, og det gikk fint å ha sang og dans ute også. Til påske pyntet de våpenhuset og tegnet med kritt på hellene utenfor kirken.

På den siste samlingen denne våren fikk de lov å samle 100 personer i kirkerommet. Det ble en fin konsert der barna fikk ha med seg én voksen hver i et eksklusivt publikum. Lederne i Sing It sier de er takknemlig for velvillige foreldre, trofaste, ivrige barn og ledere som sammen har skapt et uforglemmelig år med Sing It.

For konfirmantarbeidet har skiftende smittevernregler og anbefalinger vært krevende. Samtidig har gleden vært veldig stor for samlinger og opplegg som har blitt gjennomført som planlagt, blant annet kick-off med illusjonist Ruben Gazki i oktober og fasteaksjonen for Kirkens Nødhjelp (digitalt) i slutten av mars. De fleste interessegruppene for konfirmanter (fredagskaffe, torsdagsklubb, KRIK, film- og samtalegruppe, og hjelpeledere i barnekorene) har også klart å holde «koken» uten veldig mange avlysinger.

Haukås Nærkirke klarte akkurat å få gjennomført konfirmantleir på Dyrkolbotn fjellstove før nedstengingen i høst, men konfirmantene i Åsane kirke har ikke fått reise bort på

En annerledes korøving for Sanctus

konfirmantleirer dette året. Det vi i stedet har fått til er bo-hjemme-leirer sammen med gode voksne og ungdommer som frivillige medarbeidere.

Vi har også hatt egne opplegg i Åsane kirke fredager og lørdager, fylt med god mat, leker, escape-room, limbo (med meteravstand!), undervisning og spill og moro.

Selve konfirmasjonene er utsatt til september. En stor takk til både konfirmanter og foresatte som har taklet endringer av konfirmasjonsdatoer veldig fint, og med god dialog. Nå gleder vi oss til det som fremdeles venter, og ikke minst til selve konfirmasjonsgudstjenestene.

Sanctus Ten Sing er en av ungdomsaktivitetene våre som har vært i aktivitet i hele koronapandemien. De består for tiden av aktivitetene kor og band, og har stort sett vært samlet hver uke, enten fysisk i kirken, eller de har møttes til samlinger på Zoom. Kor- og bandøving fungerte ikke så bra på Zoom, så da improviserte gruppen seg frem til ulike aktiviteter som kahoot og henteleken. De har også gjennomført noen ute-øvelser for kor og band.

Åsane menighet har i mange år, i samarbeid med Norges KFUK-KFUM, drevet aktivt med ledertrening for ungdom. Vi har også fått til samlinger under koronapandemien. I august 2020 hadde vi lederweekend for 49 ungdomsmedarbeidere i Åsane kirke, og vi har gjennomført MILK-kurs med 15 deltakere i det siste skoleåret.

Ungdomsarbeidet vårt har også hatt gleden av å være med på MILK-piloten, som er et utviklet ledertreningsopplegg fra KFUK-KFUM. 23 ivrige ungdommer med en gjennomsnittsalder på 17 år har deltatt på fire samlinger, der utvikling av personlige egenskaper, trosutvikling, samarbeid, kommunikasjon, leirplanlegging og fellesskapsbygging har vært fokus. Erfaringer har blitt delt på tvers av alder og erfaringsnivå. Vi gleder oss stort over å få dele at engasjementet til ungdommene i Åsane kirke og i Haukås nærkirke brenner som aldri før.

VELKOMMEN TIL KIRKEN!

**Gudstjenestene blir avholdt med forbehold om forandringer på grunn av myndighetenes bestemmelser.
 For sikker kunnskap, sjekk annonsering i avisene og på vår nettside: kirken.nolasane.no.
 Alle gudstjenester i Åsane kirke kl. 11.00 om ikke annet er nevnt.**

6.juni – 2. s. i treénighetstid

Joh. 3,26-30: Han skal vokse, jeg skal avta

Gudstjeneste v/spr. Arne Mulen, MOVE, Sanctus og organist Lenamaria Gravdal. Nattverd. Utdeling av Milk-diplomer.

Åsane gamle kirke kl. 11.00:

Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp.

13. juni – 3. s. i treénighetstid

Joh. 1,35-51: Kom og se Guds Messias!

Familiegudstjeneste v/ kap. Jon Zimmermann og kantor Jon Stubberud. Utdeling av kirkebøker.

Åsane kirke kl. 13.00: Gudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Jon Stubberud. Dåp.

20. juni – 4. s. i treénighetstid

Matt 16,24-27: Guds kall til hellighet

Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

27. juni – 5. s. i treénighetstid

Matt. 7,21-29: Ekte og falske kristne

Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og nattverd.

4. juli – Aposteldagen

Matt. 16,13-20: Guds kall til tjeneste

Gudstjeneste v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og nattverd.

11. juli – 7. s. i treénighetstid

Luk.19, 1-10: Nåde for Sakkeus og andre små

Høymesse v/kap. Jon Zimmermann og kantor Jon Stubberud. Nattverd.

18. juli – 8. s. i treénighetstid

2. Kor 8,9-15: Dere har rikelig til å hjelpe andre

Høymesse v/vikarprest Jon Abelsæth og kantor Jon Stubberud. Nattverd.

25. juli – 9. s. i treénighetstid

Joh. 8,2-11: Dommen hører Herren til

Høymesse v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Jon Stubberud. Dåp og nattverd.

1. august – 10. s. i treénighetstid

Matt.18,21-35: Guds tilgivelse - og vår

Høymesse v/spr. Arne Mulen og kantor Gerd Inger Yddal. Dåp og nattverd.

8. august – 11. s. i treénighetstid

2. Mos. 20,1-17: Guds gode bud for menneskelivet

Høymesse v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen og kantor Gerd Inger Yddal. Nattverd.

15. august – 12. s. i treénighetstid

Luk. 8,1-3: Kvinnene i Jesu følge

Høymesse v/kap. Jon Zimmermann. Dåp og nattverd. Innvielse av Antveit gravplass etter gudstjenesten.

22. august – 13. s. i treénighetstid

Luk.12,41-48: Gud krever regnskap av oss

Gudstjeneste v/kap. Jon Zimmermann og kantor Jon Stubberud. Dåp.

Åsane kirke kl. 18.00: Kveldsmesse v/ biskop Halvor Nordhaug, spr. Arne Mulen og kantor Jon Stubberud. Innsettelse av prost Leif Endre Grutle. Nattverd. Kirkekaffe.

28. august (lørdag)

Åsane kirke kl. 11.00 og 13.30:

Konfirmasjonsgudstjeneste for alle v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen, kantor Gerd Inger Yddal og kateket Erik Rodal.

29. august – Vingårdssøndag

Luk.17, 7-10: Vi er uverdige tjenere

Avskjedsgudstjeneste v/seniorprest Rolf Armand Rasmussen, sokneprest Arne Mulen, kantor Gerd Inger Yddal, Prima Vista og organist Lenamaria Gravdal. Nattverd. Kirkekaffe.

5. september – 15. s. i treénighetstid

Luk. 10,38 42 – Maria valgte det ene nødvendige

Åsane kirke kl. 11.00: Gudstjeneste
Haukås kl. 11.00: Friluftsgudstjeneste v/ sokneprest Arne Mulen.

SLEKTERS GANG

Døpte

DØPT I ÅSANE GAMLE KIRKE:

14.03.2021

MAIKEN JOAKIMSEN DALE
 HALVARD ALEXANDER HALKJELSVIK-SÆBØ
 DIDRIK HAVNEN
 SONJA HYLLAND QUARSTEN

DØPT I ÅSANE KIRKE:

21.03.2021

LEON EMILIAN FOSS
 HANNAH GABRIELSEN GAMLEMSHAUG
 ADAM HORVLI KORNELIUSSEN
 OSKAR LØVSTAD-ELLINGSEN

28.03.2021

MATHIAS RENÉ ERIKSEN
 MIO EMIL SELL KJESETH
 NORA ANDERSEN ROLLAND
 BERGLIOT ØKLAND

02.04.2021

OLAV ERLING EIKEN-KILEN
 ELVIRA KILEN MICHAELSEN

05.04.2021

RENATE VALDERSNES SEIERSTAD

11.04.2021

LEON BIRKELAND
 EMILIE KALLESTAD LØGE

18.04.2021

JONATHAN SKURTVEIT ELLEFSETH
 ELIDA HAGEN MJÁTVEIT
 LEAH ROLLAND-MEYER
 AARON ANDRÉ SIGVATHSEN-DRICI

02.05.2021

HENRIKKE MARTINE BREKKE
 SIENNA TVEDT KVELDSTAD

08.05.2021

ADRIANA BIRKELAND
 SEAN-KEVIN SKAR PEDERSEN
 AYL ALEXANDRA CASTEXS VIK

09.05.2021

SOFIA GRINDHEIM HARTUN-GRINDHEIM
 SOPHIA FREDHEIM KORNBORG
 ELLA TEIGLAND STRØMMEN
 RAKEL BØ VINDENES

30.05.2021

TIRIL JOSEFINE LYGREN ENGEN
 HENRIK SRIRONG FOSSE

Vigde

I ÅSANE GAMLE KIRKE:

08.05.2021

ROGER TORSVIK ARNTZEN OG TINA FINSETH SANDNES

22.05.2021

THOMAS HOPLAND OG ELISA SPORSHEIM
 WILLIAM MATHISEN OG MIRIAM SUSANN ALLING

Døde

01.03.2021 HARALD JOHANNES BIRKELUND

09.03.2021 ELLINOR JØRGENSEN

11.03.2021 SHIRLEY MAY NELLY THOMSEN

12.03.2021 ÅSE INGER HELGESEN

15.03.2021 IVAR ARILD ELIASSEN

19.03.2021 LAILA PEDERSEN

20.03.2021 ELDRID MØLDESTAD

21.03.2021 GUNVOR GUNDERSEN

23.03.2021 GERD JORUNN HAUGSVÆR

23.03.2021 HELGE JONNY BOTHNER HANSEN

23.03.2021 HELGA BERIT WARBERG

31.03.2021 JAN ALMAAS

10.04.2021 OLE JOHAN LERØY

11.04.2021 JOHNNY HÅKON LAUVÅS

16.04.2021 SOLVEIG KALLEKLEIV

16.04.2021 JOHANNES KALHEIM

18.04.2021 OLAV BREKKE

19.04.2021 ALF MONSEN IDEN

19.04.2021 EYVIND JOHAN LUNDBO

22.04.2021 ANNE-LISE ANDERSEN

22.04.2021 TORBJØRN JOHAN DANIELSEN

28.04.2021 PER GUNDERSEN

04.05.2021 MAARTEN JULIAN BOTING

09.05.2021 PER ANDREAS SUNDSBAKK

21.05.2021 ARNE DINGSØR

24.05.2021 ALF BERNHARD PEDERSEN